

cinemaclub a la sacma

39 ESCALONS
CINEMA CLUB

Carrer Bosch, 5, 1r (edifici Crèdit Balear). Manacor

DESEMBRE 07

ENTRADA GRATUÏTA

sacma
sala per
l'art i la
cultura
manacor

Dissabte 1 de desembre, 19.30 h

West Beirut

Ziad Doueiri

Líban, 1998. 105 min.

Abril de 1975. La guerra civil esclata a Líban i Beirut queda dividit en dues parts. Tarek, Omar i May son tres adolescents que viuen a la part musulmana de la ciutat. La guerra és per ells un motiu per la diversió: l'escola ha tancat, la violència els fascina i travessar la ciutat de part a part es per a ells com un joc. La pel·lícula està basada en les experiències personals del director libanès Ziad Doueiri, qui ha explicat que durant els primers anys de la guerra civil, malgrat l'angoixa que veia en els seus pares, ell era incapaç de sentir el mateix. Per al paper protagonista, el director va escollir el seu propi germà petit, Rami Doueiri.

Dissabte 8 de desembre, 19.30 h

Osessione

Luchino Visconti

Itàlia, 1943. 129 min.

L'acció se situa a la vall del Po, a un restaurant d'una carretera provincial, on viuen la jove Giovanna i Giuseppe, el seu marit i propietari del negoci. Molt més vell que ella, aquest la maltracta i quasi bé l'esclavitzava aprofitant la dependència econòmica de Giovanna. Dins aquest ambient banal i sòrdid apareix Gino, un jove rodamóns. Basada en la novel·la "El carter sempre toca dues vegades" de James M. Cain, Visconti va encetar la seva filmografia emmarcant aquesta historia passional en una Itàlia mísera i quotidiana, dins l'ambient gens heroic dels marges d'un país en guerra. Després d'escandalitzar el govern fascista i l'església, que la consideraren "una pel·lícula que feia olor d'excusat", el film acabà mutilat en diverses escenes per ordre directe de Mussolini.

Dissabte 15 de desembre, 19.30 h

Angano...Angano... Cuentos de Madagascar

Marie-Clémence i Cesar Paes

Madagascar, 1989. 65 min.

A Madagascar, país de tradició oral, la història dels mites populars es conta i transmet en forma de poesia. La pel·lícula dona la paraula als habitants de l'illa africana, que reciten llegendes ancestrals de quan la terra i el cel es barallaren per l'home. Imatges de la vida quotidiana, costums i festes il·lustren la narració. La intimitat aconseguida entre els realitzadors i els contadors d'històries ens obre les portes, de bat a bat i sense reserves, a l'univers malgatxe: frondosa barreja de cultures enriquida durant segles amb ingredients asiàtics, africans, àrabs o europeus provinents dels múltiples pobles que han passat per l'illa al llarg de les diverses èpoques de la seva existència. Un viatge entre allò real i allò imaginari dels realitzadors de "Saudade do futuro".

Dissabte 22 de desembre, 19.30 h

Les triplettes de Belleville

Sylvain Chomet

França, 2003. 81 min.

Champion és un nin solitari que viu amb la seva padrina, Madame Souza. Quan aquesta descobreix que l'únic que l'emociona mínimament és una bicicleta, decideix entrenar-lo seriosament per allunyar-lo de la tristesa. Els anys passen i Champion esdevé un jove ben plantat que corre al Tour de França. Però durant la carrera, és segrestat per dos homes misteriosos. Allunyada dels estereotips de salut, joventut i èxit característics del cinema d'animació de crispetes, la pel·lícula descriu, amb humor negre i audàcia narrativa, la realitat d'uns personatges sempre en lluita per solucionar la seva problemàtica existència amb les idees més vivaretxes, aquelles sorgides de la fam que afila l'enginy, la mateixa que emprà Chaplin per al seu personatge de rodamóns.

PROJECCIÓ ESPECIAL
Dijous 27 de desembre, 21.30 h

Los muertos

John Huston

Irlanda, 1987. 83 min.

Es la nit de reis de 1904. A casa de les germanes fadrines Morkan, a Dublín, tot està preparat per al sopar d'epifania que cada any reuneix a la família. Els convidats van arribant, sorgint de la glaçada nit que cobreix els carrers de la ciutat. All llarg de la vetllada menjaran plats cuinats amb cura, beuran, recitaran poemes, cantaran, ballaran i conversaran animadament. Amb aquesta tan breu com immensa pel·lícula, John Huston es va despedir de la vida i del cinema celebrant el plaer d'haver viscut. Greument malalt, va dirigir la pel·lícula assegut a una cadira de rodes i respirant d'una botella de oxigen. Un film emotiu, dolç i melancòlic on l'absència dels morts pesa tant com la presència dels vius i el passat, amb els seus somnis trencats, es resisteix a ser oblidat.